

ἡ ἀνάστασις

Παυλος

ΙC ΧC

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ **“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”**
ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2018

96

Νεανικό & Μαθητικό περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”

Ταχυδρομική διεύθυνση:
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ.20100
Τηλ: 27410.29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β΄ Χρόνος ΙΒ΄
(Περίοδος Α΄: 1994-8)

Τεύχος **96** (142)
ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2018
Συντάσσεται από μαθητές
των Εκπαιδευτηρίων
με την γενική επιμέλεια της
Διεύθυνσης.

Υπεύθυνος ύλης:
Ανδρέας Κουτσόπουλος, φιλόλογος

Εκδότης - Ιδιοκτήτης:
Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ»
Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα
Τηλ: 210- 6443.294
ΤΥΠΟΙΣ: Lithos

ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ

- 27 *Νίκη παντοτινή, αιώνια!*
- 28 *Σύγχρονοι νέοι που δεν αρνήθηκαν την πίστη τους*
- 30 *Ρήγας Φεραίος: η ζωή και το όραμά του*
- 32 *Ένα Ελληνόπουλο στην Τουρκοκρατία*
- 33 *Δελτίο Ειδήσεων για Εφήβους*
- 34 *Σημαντική διάκριση για την Κορινθία στους 3ους Μαθητικούς Αγώνες Ρητορικής Περιφ. Πελοποννήσου*
- 36 *Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας*
- 39 *Βιβλιοπαρουσίαση*
- 40 *Από το Συλλαλητήριο για τη Μακεδονία στην Αθήνα*
- 42 *Φιλολογική Γωνιά*
- 44 *Μαθητεύοντας κοντά στους αγίους*
- 45 *Οι Φυσικές επιστήμες στη ζωή μας: Μικρά ασφαλή βεγγαλικά*
- 46 *Περιβαλλοντικό: Εκδρομή στον Ιππικό Όμιλο Β. Προαστίων*
- 47 *Οι «Σπίθες» του «Πυρσού»*

► *Εικόνα Οπισθοφύλλου: Από τη συμμετοχή του Σχολείου μας στο συλλαλητήριο για τη Μακεδονία στην Αθήνα, 4/2/2018.*

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στις **12 Μαΐου**, ημέρα **Σάββατο** και ώρα **9.00 π.μ.**, θα πραγματοποιηθεί στα Εκπαιδευτήριά μας **Διαγωνισμός Υποτροφιών** για το επόμενο σχ. έτος. Σ' αυτόν μπορούν να συμμετάσχουν μαθητές που φέτος φοιτούν στη Στ' Δημοτικού και στη Γ' Γυμνασίου. Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφτείτε την ιστοσελίδα μας **www.apostolospavlos.gr**.

Νίκη παντοτινή, αιώνια!

Φίλε και φίλη,

Καμαρώνεις πάντοτε όταν σημειώνεις νίκες στο διάβα της ζωής σου. Θες να το γιορτάζεις όταν συμβαίνει και να μοιράζεσαι τη χαρά σου με την οικογένεια, τους φίλους σου κι όποιον αγαπάς. Χαίρεσαι όμως κι όταν πρόσωπα ή ομάδες, με τις οποίες έχεις για διάφορους λόγους συνδεθεί, πετυχαίνουν νίκες στον χώρο της άθλησης, της γνώσης, του πολιτισμού, της ζωής. Ιδιαίτερα, όταν οι νίκες αυτές είναι ξεκάθαρες, έντιμες, δίκαιες, ιερές, όταν κανείς δεν μπορεί να τις προσβάλλει, αλλά όλοι ζητούν να μετέχουν σ' ό,τι καλό γεννήθηκε απ' αυτές, να το γευτούν, να ζυμωθούν μαζί του, να απολαύσουν τους καρπούς του.

Εμείς οι Έλληνες έχουμε μνήμες ζωντανές, ιστορικές, νίκες ευλογημένες και μ' αυτές ανατράφηκαν -μέχρι χτες τουλάχιστον- γενιές δικών μας. Σήμερα όμως βάλθηκαν πολλοί να τις διαγράψουν απ' τη μνήμη μας, να πουν πως δεν έγιναν ή πως δεν είχαν αξία. Στο χέρι μας είναι να μην τους αφήσουμε να το κάνουν. Αρκεί να μη τις αρνηθούμε εμείς, να θελήσουμε να μετέχουμε σ' αυτές, να τις γνωρίσου-

με, να τις κάνουμε δικές μας. Όποια στάση κι αν κρατήσουμε βέβαια, οι νίκες δεν σβήνονται. Εμείς μόνο μένουμε αμέτοχοι, ηττημένοι.

Η πιο ένδοξη αλλά και η πιο περιφρονημένη νίκη στην ιστορία του κόσμου είναι η νίκη του Χριστού πάνω στον θάνατο. Αμφιλεγόμενη; Ναι, γιατί δεν φτάνει η γνώση της Ιστορίας για να τη βεβαιώσει, αλλά είναι αναγκαία η εμπειρία της πίστης και της ζωής. Ούτε άλλη επιστήμη μπορεί να την ψηλαφήσει, γιατί ξεφεύγει απ' τα όρια της λογικής. Η νίκη αυτή είναι υπέρλογη, βιώνεται μόνο με την ταπεινή μετοχή μας σ' αυτή, όπως την περιγράφει ο υμνωδός: «Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις καὶ ὀψόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀνα-

Κάθε Μήνα

*Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; Ποῦ σου, ἄδη, τό νίκος;
Ἀνέστη Χριστός καί σύ καταβέβλησαι.*

(Ἁγ. Ἰωάννης Χρυσόστομος, Κατηχητικός Λόγος)

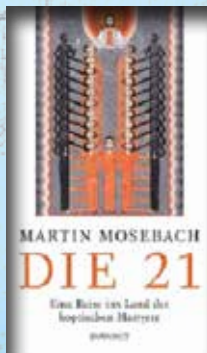
*(Μετάφρ.: Ποῦ εἶναι, θάνατε, το κεντρί σου; Ποῦ εἶναι, ἄδη, ἡ νίκη σου;
Ἀναστήθηκε ὁ Χριστός καὶ σὺ ἔχεις νικηθεῖ.)*

Σύγχρονοι νέοι που δεν αρνήθηκαν την πίστη τους

στάσεως Χριστὸν ἔξαστράπτοντα καὶ χαίρετε φάσκο-ντα τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες» (Ας καθάρισουμε τις αισθήσεις μας και θα δούμε με το απλησί-αστο φως της Αναστάσεως τον Χριστό να αστράφτει και θα Τον ακούσουμε να λέει δυνατά «χαίρετε» σε μας, που Του τραγουδάμε νικητήριους ύμνους.) Πολεμή-θηκε απ' τον πρώτο αιώνα αυτή η τόσο τρανή νίκη από εκείνους που -ο καθένας για τους λόγους του- δεν θέλη-σαν να μετάσχουν σ' αυτήν, ενώ και γι' αυτούς προο-ριζόταν: απ' τον Ιούδα τον δόλιο, τους υποκριτές γραμ-ματείς και φαρισαίους, τους αιρετικούς όλων των αιώνων κ.ά. Αγαπήθηκε όμως ταυ-τόχρονα από εκείνους που πόθησαν να μετέχουν στο λαμπρό πανηγύρι της. Την αγάπησαν ο ληστής πάνω στον σταυρό, οι μαθητές και απόστολοι, ο μέγας διώκτης και μετέπειτα απόστολος Παύλος, οι άγιοι Πατέρες και Μητέρες της Εκκλησίας μας και όλοι όσοι θα συνεχίσου-με να αγωνιζόμαστε να γίνει και δική μας νίκη.

Χριστός ανέστη!

Το έγκριτο γερμανικό περιοδικό **SPIEGEL** φιλοξε-νεί στο τεύχος της 1ης Μαρτίου 2018 συνέντευξη με τον Martin Mosebach, συγγραφέα του βιβλίου «Οι 21 - Αυτοί που δεν αρνήθηκαν την πίστη τους». Το βιβλίο αναφέρεται στον αποκεφαλισμό 21 νέων, χριστιανών Κοπτών στο θρήσκευμα, που με τη θέλησή τους μαρτύ-ρησαν πρόσφατα για την πίστη τους. Το δυνατό πνεύμα χριστιανικής ομολογίας που αποπνέει το συγκλονιστι-κό αυτό γεγονός -και που περνάει μέσα στο βιβλίο και στη συνέντευξη- μας ώθησαν να μεταφέρουμε εδώ λίγα σημαντικά αποσπάσματα, που αν μη τι άλλο τονώνουν την πίστη μας, ιδιαίτερα μάλιστα αυτή την περίοδο του σταυρώσιμου και αναστάσιμου Πάσχα του Κυρίου μας. Πραγματικοί ήρωες και νικητές οι μάρτυρες, που κατα-πατούν τον θάνατο διατρανώνοντας την αλήθεια και τη δύναμη της πίστης τους στον αιώνιο Νικητή του θανά-του...

SPIEGEL ONLINE: κ. Mosebach, το βιβλίο σας «Οι 21» μιλά για τους Κόπτες Χρι-στιανούς που αποκεφαλίστηκαν το 2015 σε παραλία της Λιβύης από μια ομάδα κακοποιών του ISIS. Πατί επιλέξατε αυτό το υλι-κό;

Martin Mosebach: Πήρα την απόφαση, όταν είδα σε φωτο-γραφία μια από αυτές τις κομ-μένες κεφαλές - το πρόσωπο είχε την έκφραση μιας υπερκόσμιας ειρήνης, μιας ιδιόμορφης έκστασης. Έκτοτε δεν με εγκατέλειψε αυτή η εικόνα και αποφάσι-σα να περιγράψω την ζωή αυτών των 21 ανδρών πριν αποκεφαλιστούν. Ξεκίνησα, πήγα στην Άνω Αίγυπτο και προσπάθησα να μάθω περισσότερα από τον κύκλο των εκτελεσθέντων.

SPIEGEL ONLINE: Τι κάνει αυτή την περίπτωση ει-δική για εσάς, σε σύγκριση με άλλες σκληρότητες που διαπράττονται από το ISIS;

Mosebach: Οι συνήθειες τρομοκρατικές επιθέσεις

απευθύνονται σε ανθρώπους που δεν ρωτώνται για τη στάση τους απέναντι στη θρησκεία. Αλλά αυτοί οι άνθρωποι ανακρίθηκαν από το ISIS και κρατήθηκαν φυλακισμένοι για περισσότερες από 40 ημέρες. Και παρέμειναν πιστοί στη θρησκεία τους!.. Τα θύματα, οι Χριστιανοί κόπτες, ρωτήθηκαν με προτεταμένο το όπλο: "Μένετε σ' αυτό που πιστεύετε;"... Στην κοινότητα των αδελφών, των ξαδέρφων, των πατέρων, παρουσιάζουν το πλήρες βίντεο (της εκτέλεσης) με ψυχραιμία. Και με υπερφάνεια. Στη συνέχεια, δείχνουν τους συγγενείς τους στη σειρά των αποκεφαλισμένων, τον αδελφό τους, και λένε: "Αυτός είναι ο Σαμουήλ μας, αυτός είναι ο Αβανούμπ μας".

SPIEGEL ONLINE: Αυτό είναι που σας γοήτευσε ή σας εξέπληξε περισσότερο στη συμπεριφορά των θυμάτων αλλά και των συγγενών;

Mosebach: Πήγα στην Άνω Αίγυπτο, με διαμορφωμένη την εικόνα που έχουμε στη Δύση για τον διωκόμενο Χριστιανισμό της Μέσης Ανατολής. Βρέθηκα ωστόσο μπροστά σε μια ισχυρή, αυξανόμενη, μεγάλη, αποφασισμένη Εκκλησία, γεμάτη από ανθρώπους, που δεν έμοιαζε καθόλου να βρίσκεται με την πλάτη στον τοίχο, αλλά βίωνε το μαρτύριο ως μια πραγματικά μεγάλη νίκη, όπως στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες.

SPIEGEL ONLINE: Τι εννοείτε «αυξανόμενη Εκκλησία»; Ο αριθμός των Κοπτών πιστών αυξάνεται;

Mosebach: Ναι, δηλαδή, είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτό που διαβάζουμε εδώ στη Γερμανία, όταν μιλάμε για οκτώ ή εννέα τοις εκατό του αιγυπτιακού πληθυσμού. Αν και αυτό είναι έτσι κι αλλιώς μεγάλο νούμερο σε μια χώρα με 90 εκατομμύρια Αιγυπτίους. Σύμφωνα με την άποψη των Κοπτών επισκόπων, ωστόσο, θα πρέπει να είναι κοντά στο 25% του πληθυσμού. Επίσημη στατιστική δεν υπάρχει, επειδή το κράτος δεν ενδιαφέρεται για αυτό.

SPIEGEL ONLINE: Ποια είναι η καθημερινή ζωή των κοπτών στην Αίγυπτο του Αλ Σισί;

Mosebach: Υπάρχουν διώξεις, υπάρχουν και νομικά κωλύματα. Ένας κόπτης παραδείγματος χάριν δεν μπορεί να γίνει στρατηγός, δεν μπορεί να γίνει διευθυντής ραδιοφωνικού ή τηλεοπτικού σταθμού, πρύτανης του Πανεπιστημίου, υπουργός.

Επίσης ένας μουσουλμάνος δεν πρέπει να υπακούει σε κάποιον κόπτη. Αλλά αυτό δεν εμποδίζει αυτή την ομάδα να διαμορφώσει ένα κράτος εν κράτει, μια κοινότητα με ψηλά το κεφάλι. Εξάλλου δεν υπάρχει κάποιο άλλο μέρος όπου οι Κόπτες θα μπορούσαν να πάνε. Πρέπει να μείνουν, αυτό είναι το σπίτι τους, είναι οι πραγματικοί απόγονοι των Φαραώ. Η τουρκική συνταγή του παρελθόντος να εκδιώξουν πλήρως τους Αρμένιους και τους Έλληνες δεν μπορεί να λειτουργήσει σε ένα τέτοιο μεγάλο πλήθος ανθρώπων. Ωστόσο, όταν είμαι σε μια κοπτική εκκλησία δεν έχω την αίσθηση ότι βρίσκομαι σε μια «υπόγεια» κοινότητα. Οι εκκλησίες που χτίστηκαν μετά την πτώση του Μουμπάρακ είναι τεράστιες και τα καμπαναριά είναι μερικές φορές ψηλότερα από τους μιναρέδες των πύργων.

SPIEGEL ONLINE: Θα μπορούσε η εκ μέρους σας σφοδρώς επικριθείσα, παγιδευμένη Καθολική Εκκλησία να μάθει από τους Κόπτες Χριστιανούς;

Mosebach: Ναι, θα μπορούσε. Πρέπει να ομολογεί κανείς, αντί να κρύβει το σταυρό του στο λόφο του Ναού της Ιερουσαλήμ, όπως έκανε ο Καρδινάλιος Μαρξ. Ένας Κόπτης δεν θα μπορούσε να το κάνει έτσι κι αλλιώς, αφού έχει κάνει το σταυρό τατουάζ στην παλάμη του ανάμεσα στον αντίχειρα και στον δείκτη. Στη Γερμανία οι Εβραίοι αναγκάστηκαν να φέρουν το αστέρι (του Δαβίδ), ο κόπτης χριστιανός χαράζει πάνω του το σταυρό με τη θέλησή του.

SPIEGEL ONLINE: Αναρωτηθήκατε κατά τη διάρκεια της παραμονής σας εκεί «πώς θα ήταν, αν όλα αυτά συνέβαιναν σε μένα»;

Mosebach: Είναι σαφές ότι ρωτάς τον εαυτό σου αυτή την ερώτηση. Συνειδητοποίησα ότι αυτή είναι μια πρόκληση που και εγώ θα έπρεπε να θέσω στον εαυτό μου. Το αν θα τα κατάφερα να την αντιμετωπίσω, είναι άλλο θέμα.

(Μια συνέντευξη στον Walter Mayr)

ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ:

η ζωή και το όραμά του

«...Μόνον το όνομα της ελευθερίας φθάνει, διά να δειλιάση τας ανάνδρους καρδίας όλων των μιαρών τυράννων της γης. Ε! πόσον ήθελε το αποδείξει εμπράκτως ο αείμνηστος Έλλην, ο Ήρωας ο μέγας, λέγω και θαυμαστός Ρήγας, αν μία ανέλπιστος προδοσία δεν ήθελε τον θανατώσει. Αυτός ο αξιάγαστος ανήρ ήτον εστολισμένος από την φύσιν με όλας τας χάριτας των μεγάλων υποκειμένων, ευφυής, αγχίνους και άοκνος, ωραίος τω σώματι και ωραιότερος τω πνεύματι, δίκαιος και εξακολούθως αληθής φιλέλλην και φιλόπατρις...».

(«Ελληνική Νομαρχία», Αωννύμου του Έλληνος)

Ο Ρήγας Βελεστινλής (Φεραίος) υπήρξε πρόδρομος και πρωτεργάτης τού Νεοελληνικού Διαφωτισμού. Γεννήθηκε το 1757 στο Βελεστίνο της Μαγνησίας. Το θεωρούμενο ως πραγματικό του επώνυμο Αντώνιος Κυριαζής ή Κυρίτζης δεν επιβεβαιώνεται από τη σύγχρονη έρευνα. Ο ίδιος προτιμούσε να χρησιμοποιεί ως επώνυμο αυτό της γενέτειράς του, ενώ οι Έλληνες διανοούμενοι που ζούσαν στην εξορία τον αποκαλούσαν Φεραίο, επειδή στην αρχαιότητα η πόλη του ονομαζόταν Φεραί. Οι περισσότερες πληροφορίες για την ζωή και το έργο του Ρήγα προέρχονται από τον Χριστόφορο Περραιβό, ο οποίος ήταν στενός φίλος και συνεργάτης του.

Ο νεαρός Ρήγας εγκατέλειψε το Βελεστίνο πολύ νωρίς, αφού πήρε τη βασική του μόρφωση. Το 1785 πήγε στην Κωνσταντινούπολη, όπου συνέχισε τις σπουδές του κι εντάχθηκε στο περιβάλλον των

Φαναριωτών, ενώ το 1788 εγκαταστάθηκε στη Βλαχία ως διοικητικός υπάλληλος. Στα χρόνια που ακολούθησαν διακρίθηκε ως λόγιος και συγγραφέας. Το 1790 και το 1796 ταξίδεψε στη Βιέννη για να τυπώσει τα βιβλία του, μεταξύ αυτών το «Σχολείο των ντελικάτων εραστών», το «Φυσικής Απάνθισμα», ο «Ηθικός Τρίποδας» και ο «Ανάχαρσις». Ως κορυφαίο έργο του θεωρείται η «Νέα Πολιτική Διοικήσις των κατοίκων της Ρούμελης, της Μικράς Ασίας, των Μεσογείων Νήσων και της Βλαχομπογδανίας», που περιείχε: α) τον Θούριο, β) γνωστό επαναστατικό άσμα, γ) μία επαναστατική προκήρυξη, δ) τη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σύμφωνα με τα πρότυπα των Γάλλων Διαφωτιστών και ε) το Σύνταγμα του Ρήγα.

Ο Ρήγας απέβλεπε στην απελευθέρωση και ενοποίηση όλων των Βαλκανικών λαών και φυσικά όλου του ελληνι-

κού στοιχείου που ήταν διασκορπισμένο στην Ανατολή και τα ευρωπαϊκά κέντρα. Υποστήριζε ότι: «Όταν η Διοίκησης βιάζει, αθετή, καταφρονή τα δίκαια του λαού και δεν εισακούει τα παράπονά του, το να κάμη τότε ο λαός ή κάθε μέρος του λαού επανάστασιν, να αρπάξη τα άρματα και να τιμωρήση τους τυράννους του, είναι (το) πλέον ιερόν από όλα τα δίκαιά του, και το πλέον απαραίτητο από όλα τα χρέη του..». Επηρεασμένος από τον Ευρωπαϊκό Διαφωτισμό, πίστεψε βαθιά στην ανάγκη της επαφής των Ελλήνων με τις νέες ιδέες που σάρωναν την Ευρώπη και αυτό τον ώθησε στη συγγραφή ή μετάφραση βιβλίων σε δημώδη γλώσσα -που θα μπορούσαν να κατανοήσουν οι πολλοί και όχι μόνο οι λίγοι μορφωμένοι-, καθώς και στη σύνταξη της «Χάρτας», ενός μνημειώδους για την εποχή του χάρτη, που αποτελούνταν από επί μέρους τμήματα.

Ο Ρήγας συνελήφθη και φυλακίστηκε στην Τεργέστη την 1η Δεκεμβρίου του 1797 μαζί με τον Περραιβό. Έπειτα οδηγήθηκε στη Βιέννη, στις 14 Φεβρουαρίου 1798, όπου ανακρίθηκε μαζί με τους υπόλοιπους συντρόφους του, ενώ ο Περραιβός είχε την τύχη να αφεθεί ελεύθερος. Η οθωμανική κυβέρνηση είχε από την αρχή απαιτήσει την παράδοσή τους. Αντίστοιχα, η αυστριακή κυβέρνηση, ενώ αρχικά ήταν διστακτική, τελικά ενέδωσε. Αυτοί που συνελήφθησαν ήταν συνολικά οκτώ. Οι επτά σύντροφοι του Ρήγα ήταν οι: ο Ευστράτιος Αργέντης, έμπορος από τη Χίο, ο Ιωάννης Εμμανουήλ, φοιτητής της ιατρικής από την Καστοριά, ο Παναγιώτης Εμμανουήλ, αδερφός του

προηγούμενου και υπάλληλος του Αργέντη, ο Ιωάννης Καρατζάς, λόγιος από τη Λευκωσία, ο Αντώνιος Κορωνιός, έμπορος από τη Χίο, ο Δημήτριος Νικολίδης, γιατρός από τα Ιωάννινα, και ο Θεοχάρης Τουρουντζιάς, έμπορος από τη Σιάτιστα. Η πρώτη απόφαση ήταν να τους στείλουν στην Κωνσταντινούπολη. Παρόλα αυτά κρίθηκε ασφαλέστερο να τους σκοτώσουν στο Βελιγράδι. Στις 11/24 Ιουνίου του 1798, αργά το βράδυ, οι οκτώ Έλληνες που κρατούνταν φυλακισμένοι βρήκαν μαρτυρικό θάνατο με στραγγαλισμό στα κελιά της φυλακής τους στο κάστρο Neboisa του Βελιγραδίου. Τα πτώματα των νεκρών ρίχτηκαν στον Σάβα, παραπόταμο του Δούναβη, που τώρα χωρίζει το παλιό από το νέο Βελιγράδι.

Η είδηση του θανάτου του Ρήγα συγκλόνησε όλους τους βαλκανικούς λαούς, που ήταν υπόδουλοι των Τούρκων. Ωστόσο, η πνευματική κληρονομιά που άφησε ήταν πολύ μεγάλη και οπωσδήποτε συνέβαλε αποφασιστικά στο ποθούμενο: «Έτσι πεθαίνουν τα παλικάρια• αρκετό σπόρο έσπειρα• θα 'ρθει η ώρα που θα βλαστήσει και το γένος μου θα συνάξει το γλυκό καρπό», ήταν περίπου τα τελευταία λόγια του. Και πραγματικά! Σε λίγο άναψε η μεγάλη Ελληνική Επανάσταση, την οποία ο Ρήγας τόσο είχε ποθήσει και για την οποία τόσο είχε εργαστεί. Φέτος συμπληρώνονται 220 χρόνια από τον ηρωικό θάνατό του, στον οποίο αφιερώνουμε το άρθρο αυτό, αποτίοντας φόρο τιμής.

Κατ. Γεωργιάδη, Α' Λυκ.

Το κάστρο Neboisa του Βελιγραδίου, όπου δολοφονήθηκε ο Ρήγας & οι σύντροφοί του.

Ένα Εφηνόπουλο στην Τουρκοκρατία

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί αυθεντική μαρτυρία για τα βάσανα που υπέμεναν οι ραγιάδες (ενήλικες και παιδιά) στην τουρκοκρατία. Είναι απόσπασμα από τα Απομνημονεύματα του Αθηναίου Πανταζή Σκουζέ, που περιγράφει τη ζωή του στην Αθήνα του 1799. Την εποχή αυτή διοικούσε την περιοχή ένας τυραννικός Τούρκος, ο Χατζή Αλής, που καταπίεζε τους Έλληνες με αβάσταχτη φορολογία και τρομοκρατία. Διηγείται, λοιπόν, ο Σκουζές:

Η σερμαγιά (τα χρήματα) του πατέρα μου είχε τελειώσει. Το εισόδημα του λαδιού μας το πήρε ο Χατζή Αλής. Ο πατέρας μου πούλησε τα κτήματά του, επειδή όμως δεν είχε να πληρώσει τον φόρο τυραννίας, τον φυλάκισαν. Βγήκε αυτός από τη φυλακή, για να οικονομήσει τα χρήματα, και έβαλε εμένα στη θέση του ως αμανέτι (εγγύηση). Εγώ έμεινα στη φυλακή ολόκληρη εβδομάδα. Ο πατέρας μου ερχόταν κάθε αυγή και μου έφερνε λίγο ψωμί και ελιές. Εγώ του έλεγα:

-Πατέρα, πότε θα με βγάλεις από τη φυλακή;

Αυτός μου έλεγε:

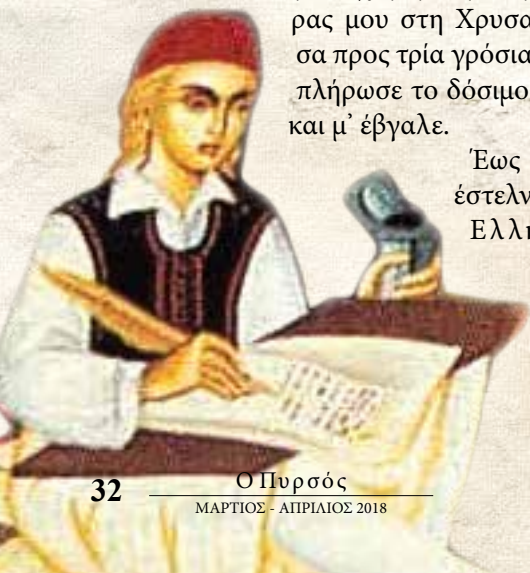
-Παιδί μου, δεν ημπορώ να οικονομήσω τα χρήματα. Τι να κάμω;

Εγώ τότες ήμουν μόλις ένδεκα χρονών. Τελικά πούλησε ο πατέρας κάτι ελαιόδεντρα της συχωρεμένης της μητέρας μου στη Χρυσαιγιώτισσα προς τρία γρόσια το ένα, πλήρωσε το δόσιμο (φόρο) και μ' έβγαλε.

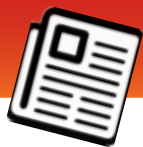
Έως τότε με έστελνε στο Ελληνικόν Σχο-

λείον, στον δάσκαλο Σαμουήλ Κουβελάνο, και είχα προχωρήσει έως την λεγομένη Χρηστοθήεια. Αλλά, εξαιτίας της δυστυχίας, μ' έβγαλε από το σχολείο και μ' έβαλε σε δουλειά, για να παίρνει κατιτίς να πληρώνει το χαράτζι μου. Με συμφώνησε σε τρεις συντρόφους (συνεταίρους) για πέντε γρόσια τον χρόνο. Ήταν ο Ανδρέας Πεφάνης, ο Ιωάννης Ζωγράφος και ο Σπύρος Λυμπέριος Παναγιωτάκης, αδελφός της μητέρας μου. Είχαν εργαστήριο πραγματευτάδικο. Είχα χρέος να πηγαίνω στα τρία σπίτια να υπηρετώ τον κάθε μαΐστρο μου (έτσι έλεγαν τότε τους μαστόρους τα παιδιά) και τη μαΐστρα, την γυναίκα του.

Ως το μεσημέρι υπηρετούσα τις μαΐστρες μου: κουβαλούσα το νερό από τη βρύση, σκούπιζα, έκανα διαφορές δουλειές. Μόλις γύριζα στο εργαστήριο μ' έβαζαν να πλέκω γαϊτάνια, σιρίτια και λοιπά. Με την αράδα μ' έστελναν να μαζεύω ελιές από τα ελαιόδεντρα και κάθε Κυριακή, μόλις τελείωνε το παζάρι, έπαιρνα μαντήλια κι άλλα τέτοια από το εργαστήρι και γύριζα και τα πουλούσα στις γειτονιές. Και με έτρεφε ο πατέρας μου. Μόλις καμιά φορά με φίλευαν οι μαΐστρες μου ολίγα τζίτζιφα ή ξυλοκέρατα (χαρούπια). Το βράδυ γύριζα στο πατρικό μου για φαγητό. Το πρωί έπαιρνα το καλάθι μου με το ψωμί μου. Τ' αφεντικά μου δεν μου έδιναν τίποτε, μόνο τα πέντε γρόσια τον χρόνο και όσα παπούτσια καταλούσα (έλιωνα) και ξύλο όταν αυθαδίαζα ή, όταν δεν έκαμνα το χρέος μου, μερικές φορές μ' έβαζαν στον φάλαγγα...

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΑΣ στη Ρωσία τον περασμένο Νοέμβριο δεν μας δίδαξε απλώς πολλά, αλλά συνέδεσε τις ζωές μας με τις ζωές ανθρώπων

που, αν και τόσο μακριά από τη χώρα μας, εκτιμούν και αγαπούν τον πολιτισμό της. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν τα παιδιά του Σχολείου Ελληνικής Γλώσσας της Μόσχας, με τα οποία από τότε αλληλογραφούμε τακτικά. Όμως, το τελευταίο τους γράμμα μάς εξέπληξε, καθώς συνοδευόταν από φωτογραφίες μιας καλλιτεχνικότητας κατασκευής που έφτιαξαν για μας: Πρόκειται για ένα ωραιότατο καράβι, που οι δημιουργοί του -κυρίως τα δύο αγόρια της φωτογραφίας- ονομάζουν «Το καράβι της ελληνικής γλώσ-

σας». Η σημαία του έχει ενωμένες τη ρωσική και την ελληνική σημαία σε σχήμα καρδιάς. Μεταφέρει ένα πολύτιμο χρυσό φορτίο, που συμβολίζει τους «θησαυρούς της ελληνικής γλώσσας», την αγωνίζονται να μάθουν καλά. Πόσο πρωτότυπη και συνάμα συγκινητική δημιουργία! Μας γέμισε με χαρά και δέος! Ευχαριστούμε πολύ τους φίλους μας και τους εκφράζουμε τις καλύτερες ευχές και τα θερμά συγχαρητήριά μας.

Παν. Σκούρτη, Β' Λυκ.

ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΚΡΙΘΗΚΕ ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ που άρχισε να εφαρμόζεται φέτος με απόφαση του Υπουργείου Παιδείας. Το

Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ), το ανώτατο δικαστήριο της χώρας, ανέφερε ρητά ότι το Πρόγραμμα κλονίζει τη θρησκευτική χριστιανική συνείδηση και έρχεται σε αντίθεση με την ΕΣΔΑ (Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου). Γι' αυτό και το ακύρωσε. Οι ανώτατοι Δικαστές αποφάνθηκαν πως η υπουργική απόφαση αντιτίθεται συγκεκριμένα: Α) Στο άρθρο 16 του Συντάγματος, που ορίζει ότι ένας από τους σκοπούς της παιδείας είναι η ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης των μαθητών. Β) Στο άρθρο 13 του Συντάγματος, που κατοχυρώνει ως απαραβίαστη την ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης. Γ) Στην ΕΣΔΑ, γιατί στερεί από τους μαθητές το δικαίωμα να διδάσκονται αποκλειστικά τα δόγματα, τις ηθικές αξίες και τις παραδόσεις της πίστης τους. Επίσης, παρουσιάζει σοβαρές ελλείψεις ως προς το περιεχόμενο της Ορθόδοξης Χριστιανικής διδασκαλίας. Αλγεινή εντύπωση μας προκάλεσε ότι η κυβέρνηση, μόλις πληροφορήθηκε την απόφαση του ΣτΕ, έσπευσε, όχι να τη σεβαστεί και να προσαρμοστεί αναλόγως, αλλά να προσάψει στους ανώτατους Δικαστές ανάρμοστους χαρακτηρισμούς: «σκοταδιστές», «ακραίοι θεολογούντες» κλπ.! Μάλιστα, δήλωσε ανενδοίαστα «αποφασισμένη να συνεχίσει το έργο της ανανέωσης, του πλουραλισμού και του εκδημοκρατισμού (!!!) των προγραμμάτων σπουδών όλων των βαθμίδων»...

Ο δικός σας ρεπόρτερ...

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑ ΣΤΟΥΣ 3^{ους} ΜΑΘΗΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Εκπροσωπώντας τα Εκπαιδευτήρια «Απόστολος Παύλος» και την Κορινθία τρεις μαθήτριες της Β' Λυκείου (**Σκούρτη Παναγιώτα, Κουργιαλή Ανθία και Χριστονάση Παγώνα**) διακρίθηκαν στους 3ους Μαθητικούς Αγώνες Ρητορικής Τέχνης που διοργάνωσε η Περιφέρεια Πελοποννήσου σε συνεργασία με το Εργαστήριο Αρχαίας Ρητορικής και Δραματικής Τέχνης του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στις 3 και 4 Μαρτίου 2018. Το πώς βίωσαν αυτήν την ξεχωριστή εμπειρία μάς περιγράφουν με το παρακάτω κείμενό τους οι ίδιες:

Ο Μάρτιος ξεκίνησε με ένα όμορφο και γεμάτο εμπειρίες παιχνίδι διττών λόγων. Οι μόνες εικόνες που μας έρχονται στο μυαλό από το διήμερο των Αγώνων στην Καλαμάτα είναι όλες εικόνες χαράς. Ξεχωριστές εμπειρίες, νέες γνωριμίες, χαμόγελα, ομαδικότητα και συνεργασία, εντρύφηση στην ελληνική γλώσσα, περιήγηση σε πολλά και διαφορετικά μέρη της σκέψης, δημιουργικότητα και φαντασία, εφαρμογή των προσληφθεισών γνώσεων από όλα τα σχολικά μας μαθήματα είναι όλα όσα συνθέτουν τον πίνακα των όσων αποκομίσαμε από τη συμμετοχή μας σ' αυτόν τον διαγωνισμό.

Σάββατο 3 Μαρτίου 2018, ώρα 7.00 π.μ. ή αλλιώς ώρα έναρξης της περιπέ-

τειας. Το ταξίδι ξεκινά! Με την άφιξή μας στην πόλη της Καλαμάτας άρχισε ο πρώτος μας αγώνας: «Πρέπει άραγε να καταργηθούν τα βραβεία και τα αριστεία στα σχολεία;». Αυτό ήταν το πρώτο θέμα που κληθήκαμε να υπερασπιστούμε. Επιστρατεύοντας τη φαντασία, τις γνώσεις, τη λογική, την πειθώ προβήκαμε σε έναν αξιόλογο αγώνα. Και να που μετά από λίγο ο δεύτερος αγώνας μάς βρίσκει στην ίδια αίθουσα με άλλη αντίπαλη ομάδα και διαφορετικό φυσικά θέμα: «Πρέπει να αγοράζουμε μόνο τοπικά προϊόντα». Ένας αρκετά ενδιαφέρων αγώνας, πλούσιος σε επιχειρήματα τελείωσε, για να δώσει τη θέση του στον τρίτο και τελευταίο του προκριματικού γύρου. «Η υποχρεωτική

ψήφος των πολιτών είναι απαραίτητος όρος της δημοκρατίας». Δεν ήταν λίγες οι φορές που κληθήκαμε να υποστηρίξουμε ένα θέμα που ήταν αντίθετο στις δικές μας απόψεις, αλλά ακριβώς αυτή είναι η μαγεία της ρητορικής τέχνης: να προσπαθείς, τηρώντας τους κανόνες και με σεβασμό στους συνομιλητές σου, να υποστηρίξεις το θέμα που σου έχει δοθεί, είτε συμφωνείς μ' αυτό είτε όχι.

Μετά το τέλος και των τριών γύρων συγκεντρωθήκαμε στο κεντρικό αμφιθέατρο του σχολείου που φιλοξενούσε την πρώτη φάση του διαγωνισμού, για να ακούσουμε τα αποτελέσματα. Η καρδιά μας άρχισε να σκιρτά. Η υπεύθυνη του διαγωνισμού ανεβαίνει στο βήμα κρατώντας κάποια χαρτιά στα χέρια της. «Στους τέσσερις των ημιτελικών προκρίνονται... και τα Εκπαιδευτήρια “Απόστολος Παύλος” Κορίνθου»!!! Η ομάδα χαρούμενη και συγκινημένη αναχώρησε για το ταξίδι της επιστροφής, γεμάτη αποφασιστικότητα και ανυπομονησία για τους τελικούς της επόμενης ημέρας στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου.

Κυριακή 4 Μαρτίου 2018, ώρα 9.15 π.μ. Η διαδρομή μας αυτή τη φορά προς το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου ήταν εν πολλοίς ίδια αλλά ταυτόχρονα και τόσο διαφορετική. Ο ζήλος και η ανυπομονησία μας να επιτύχουμε ένα καλό αποτέλεσμα, για το οποίο αγωνιζόμασταν εδώ και κάποιους μήνες, ήταν μεγάλος. Έφτασε η ώρα του ημιτελικού. Η πολύ καλή επιχειρηματολογία μας υπέρ της υπερίσχυσης των νόμων του κράτους έναντι των ηθικών νόμων μάς οδήγησε στον τελικό. Η παρουσία της ομάδας μας στον διαγωνισμό κρίθηκε εξαιρετική και επισφραγίστηκε από την κατάκτηση της δεύτερης θέσης στην Περιφέρεια Πελοποννήσου και την πρόκριση στους αντίστοιχους

αγώνες της Αθήνας.

Συνοψίζοντας, το διήμερο αυτό αποτέλεσε αξιοσημείωτο σταθμό στη συλλογή εμπειριών μας. Τα οφέλη που αποκομίσαμε είναι σίγουρα πολυάριθμα και ιδιαίζουσας σημασίας. Τα όσα ζήσαμε και τα όσα πετύχαμε εκεί οφείλονται κατά κύριο λόγο στο σχολείο μας, το οποίο δεν προσφέρει απλώς γνώσεις αλλά μας καλλιεργεί σφαιρικά και ενδιαφέρεται για την ολοκληρωμένη και πολύπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητάς μας. Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον συντονιστή και προπονητή μας κ. Μποζίκια, ο οποίος στάθηκε δίπλα μας εμπυχώνοντας και βοηθώντας μας από τότε που δηλώσαμε τη συμμετοχή μας, χωρίς να λείπει στιγμή από το πλευρό μας. Θα θέλαμε επίσης να αναφερθούμε στην ιδιαιτερότητα και τη σπανιότητα της καλλιέργειας του ήθους που μας προσφέρει το σχολείο, στοιχείο που σχολιάστηκε θετικά από πολλούς ανθρώπους που συμμετείχαν στο διαγωνισμό. Τελειώνοντας επιθυμούμε να προτρέψουμε τους συμμαθητές μας να λαμβάνουν μέρος σε διαγωνισμούς, ώστε να αναγνωρίσουν και να αναδείξουν τις κλίσεις και τα ταλέντα τους, καθώς και να μην αφήνουν ανεκμετάλλευτα όσα τους προσφέρει το σχολείο.

*(Αναδημοσίευση από την εφημ.
«Η Φωνή της Κορινθίας», 22-3-2018)*

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ

Εκφράζουμε θερμά συγχαρητήρια στις μαθήτριες **Παναγιώτα Σκούρτη, Ανθία Κουργιαλή και Παγώνα Χριστονάση,** που κατέκτησαν τη Β' θέση στον Διαγωνισμό Ρητορικής 2018 της Περιφέρειας Πελοποννήσου (βλ. άρθρο παρ. τεύχους).

Τον Φεβρουάριο και τον Μάρτιο πραγματοποιήθηκαν στο Σχολείο μας εξετάσεις ECDL, στις οποίες συμμετείχε μεγάλος αριθμός μαθητών. Πολύ ευχάριστο είναι το γεγονός ότι σημειώθηκε επιτυχία και μάλιστα με ποσοστό 100%.

Την Τσικνοπέμπτη γιόρτασε το Σχολείο με μια υπέροχη εκδρομή στους Δελφούς, την Αράχωβα και το Χιονοδρομικό Κέντρο Παρνασσού. Η διαδρομή πολύ ευχάριστη. Η ξενάγηση στον αρχαιολογικό χώρο και στο μουσείο με τα εκθέματα-αριστουργήματα παγκόσμιας ακτινοβολίας, μια ανάταση πνευματική και αισθητική. Ακολούθησε ανάβαση στα τελεφερίκ και διαδρομή 30' με μαγευτική θέα στο χιονισμένο βουνό.

Συνεχίσαμε στις πίστες με χειμερινά αθλήματα, όπως snowboard και έλκνηρο. Παίζαμε, γελάσαμε, διασκεδάσαμε! Φανταστική εμπειρία ο χιονοπόλεμος με τους καθηγητές! Κι ύστερα, φάγαμε σε ένα πολύ ωραίο εστιατόριο στην Αράχωβα, με υπέροχο φαγητό. Φωνές και γέλια από τα τραπέζια. Ο δρόμος της επιστροφής έγινε πολύ σύντομος, καθώς παρακολουθήσαμε την κατάθεση εντυπώσεων από πολλούς μαθητές στο μικρόφωνο!..

Πολύ βοηθητική στάθηκε για την ερευνητική εργασία των μαθητών της Α' και Β' Λυκείου η σχετική ομιλία που έκανε στο Σχολείο μας ο κ. Κων/νος Χειλάκης, αστυνομικός δίωξης εγκλήματος. Με τη βοήθειά του κατανοήσαμε πόσο καθοριστική είναι η συμβολή των αστυνομικών στην εξιχνίαση εγκλημάτων μέσα από την αξιοποίηση στοιχείων που συλλέγονται με τη φωτογραφική μέθοδο. Ευχαριστούμε.

Εκπρόσωποι του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου μας επισκέφθηκαν και μας ενημέρωσαν για τα τμήματα, τα προγράμματα, τα μαθήματα και τις άλλες παροχές (διαγωνισμοί, δραστηριότητες, διασκέδαση κ.ά.) που προσφέρει το Πανεπιστήμιο στους φοιτητές του. Αποκομίσαμε πληροφορίες χρήσιμες στη μελλοντική ακαδημαϊκή μας πορεία.

Ο ενδοσχολικός Διαγωνισμός Αρχαίων της Β' γυμνασίου κρίθηκε μάλλον δύσκολος, παρά το ότι οι μαθητές ήμασταν πολύ καλά προετοιμασμένοι. Περιλάμβανε δύο γύρους εξίσου απαιτητικούς. Οι νικητές αναδείχτηκαν με πολύ κόπο: Βασ. Ματζιάρη στον 1ο γύρο και Θαν. Βιώνης στον 2ο. Ευχαριστημένοι με την επιτυχία τους παρέλαβαν το έπαθλό τους με πλατύ χαμόγελο... Συγχαρητήρια!

Η τάξη της Α' Γυμνασίου έχει κατακλυστεί εδώ και λίγο καιρό από σχεδίες αλλά και φόρμιγγες, διαφόρων τύπων, υλικών και μεγέθους, οι περισσότερες από τις οποίες είναι ομολογουμένως πολύ καλλιτεχνικές. Είναι προφανές ότι ο Διαγωνισμός Σχεδίας-Φόρμιγγας έγινε δεκτός με μεγάλο ενθουσιασμό. Το κάθε δημιουργήμα παρουσιάστηκε στην τάξη από τον δημιουργό της και

μετά από ψηφοφορία αναδείχτηκαν οι νικητές, που για τη φόρμιγγα ήταν ο Δημ. Τσιονόπουλος και για τη σχεδία ήταν ο Κων/νος Κουργιαλής.

Την πολήμερη επίσκεψή μας στην Ήπειρο και την Αλβανία παρουσίασαν στους γονείς των μαθητών του Σχολείου δύο συμμαθήτριάς μας, η Μαρία Δημοπούλου, Γ' Λυκ. και η Παν. Σκούρτη, Β' Λυκ., με την ευκαιρία της επίδοσης βαθμολογίας Α' Τετραμήνου. Η παρουσίαση περιλάμβανε κείμενα από τα προσωπικά ημερολόγια των μαθητών που συμμετείχαν και συνοδεύονταν από πλούσιο φωτογραφικό υλικό.

Το Σχολείο μας συμμετείχε με παλμό στο Συλλαλητήριο για τη Μακεδονία που διοργανώθηκε στην Αθήνα. Διαβάστε το σχετικό άρθρο στο παρόν τεύχος.

Το τρίήμερο της Καθαρής Δευτέρας αξιοποίησε ομάδα καθηγητών και μαθητών του Σχολείου, που επέλεξε να μεταβεί στο Άγιο Όρος και να προετοιμαστεί για να ζήσει με έντονο πνευματικό αγώνα το στάδιο της Μ. Σαρακοστής. Βίωσαν την πολύ πλούσια και θερμή φιλοξενία της ι. Μεγίστης Μονής Βατοπεδίου, συμμετείχαν σε πρωινές και βραδινές ακολουθίες, επισκέφτηκαν τις ι. Μονές Κουτλουμουσίου, Ιβήρων, Ξηροποτάμου και τις Καρνές, γεύτηκαν λίγη από την πνευματικότητα των αγιορειτών μοναχών και πήραν την ιδιαίτερη ευλογία των αγίων του Όρους.

Τον Μάρτιο πραγματοποιήσαμε με ζήλο για άλλη μια χρονιά το Πείραμα του Ερατοσθένη σε συνεργασία με σχολείο της Ρουμανίας. Από τη διαδικασία κερδίσαμε εμπειρία εκπαιδευτική και παράλληλα πολύ ευχάριστη.

εκδηλώσεις χαράς και δημιουργίας

μ. Φεβρουαρίου & Μαρτίου 2018

Μικρό αφιέρωμα στην Ορθόδοξη Εξωτερική Ιεραποστολή παρακολούθησαμε στο Σχολείο ένα πρωινό της Εβδομάδας Εξωτερικής Ιεραποστολής. Επίσης, προκειμένου να προετοιμαστούμε για τη μεγάλη γιορτή της Ανάστασης, είχαμε την ευκαιρία να συμμετάσχουμε στο ι. Μυστήριο της Μετανοίας και στη συνέχεια της Θ. Κοινωνίας, σε προηγουμένη Θ. Λειτουργία που παρακολούθησαμε στην Ι. Μονή Ταξιαρχών Ν. Επιδαύρου. Η γυναικεία αδελφότητα της Μονής, πάντα φιλόξενη, μας παρέθεσε πλούσιο πρωινό. Αργότερα χαρήκαμε έναν ωραίο περίπατο στη Νέα Επίδαυρο.

Την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία επισκεφτήκαμε προκειμένου να ενημερωθούμε για το δύσκολο έργο που επιτελεί, ενώ στον καθένα μας δόθηκε από την υπηρεσία μία τσάντα με γραφική ύλη. Στη συνέχεια μεταβήκαμε σε κοντινή πίστα cart, όπου εξασκήσαμε τις οδηγητικές μας ικανότητες, γελάσαμε και διασκεδάσαμε πολύ!

Την επέτειο της 25ης Μαρτίου τιμήσαμε με Γιορτή στην Κροκίδειο Αίθουσα. Η έναρξη έγινε με συγκινητική ομιλία.

Ακολούθησε το θεατρικό «Ηρώιδες της Νάουσας», στο οποίο συμμαθητές μας αναπαράστησαν με συγκλονιστικό τρόπο το ιστορικό γεγονός, που «ντύθηκε» από τραγούδια της Μακεδονίας από τη χορωδία και την ορχήστρα του Σχολείου μας. Έκλεισε το χορευτικό τμήμα, που μάς ξεσήκωσε με λεβέντικους μακεδονίτικους χορούς. Το κοινό ενθου-

σιάστηκε και μας αποχαιρέτησε με πολλά συγχαρητήρια! Ανήμερα της γιορτής έγινε η μαθητική παρέλαση στο κέντρο της πόλης, στην οποία συμμετείχαμε με ενθουσιασμό και περηφάνια.

Οι Παρατηρητές: Ά.-Μ. Λατσούνη και Γιάν. Κουργιαλής, Β' Γυμν. & Μ. Δημητριάδη, Α' Λυκ.

«ΣΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» ΤΗΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΔΕΛΤΑ

Στις αρχές του 20ού αιώνα, δυο παιδιά, ο Αποστόλης και ο Γιοβάν, διαθέτουν όλες τους τις δυνάμεις στον Μακεδονικό Αγώνα (19, στο πλευρό των Μακεδονομάχων, ριψοκινδυνεύοντας τη ζωή τους.

Ο Αποστόλης δένεται με τον μικρό Γιοβάν με φιλικούς δεσμούς, παρόλο που όλοι πιστεύουν πως ο Γιοβάν είναι Βούλγαρος. Παζί βοηθούν τα ελληνικά σώματα στρατού που βρίσκονται στη λίμνη των Γιαννιτσών και προσπαθούν να επιβληθούν έναντι των Βουλγάρων κομιτατζήδων (ανταρτών), που θέλουν επίσης να πάρουν στα χέρια τους τον έλεγχο της λίμνης. Οι τελευταίοι, με πρόφαση την απελευθέρωση της Πακεδονίας απ' τους Τούρκους, επιδιώκουν να την καταλάβουν, τρομοκρατώντας τα ελληνικά χωριά και κάνοντας φρικτά βασανιστήρια στους Έλληνες. Τα δυο παιδιά, με ζήλο και γενναιότητα, γίνονται έμπιστοι οδηγοί στα βαλτώδη μέρη της λίμνης και κάνουν κατασκοπεία, αφούν μιλούν και βουλγαρικά και μπορούν να ελίσσονται μαζεύοντας σημαντικές πληροφορίες. Με τις ριψοκίνδυνες πράξεις τους δίνουν πολύτιμη βοήθεια στον Αγώνα, κοντά σε ονομαστούς αρχηγούς του Μακεδονικού Αγώνα όπως ο αξιωματικός της Σχολής Ευελπίδων Τέλος Άγρας. Ο Άγρας θυσιάσε τη ζωή του στον Μακεδονικό Αγώνα, προσπαθώντας για την ειρηνική συνύπαρξη Ελλήνων και Βουλγάρων, με κύριο στόχο την αποτίναξη του τουρκικού ζυγού. Δυστυχώς, οι Βούλγαροι τον πρόδωσαν, τον συνέλαβαν, τον βασάνισαν και τον κρέμασαν. Τελικά, οι Μακεδονομάχοι καταφέρνουν να δώ-

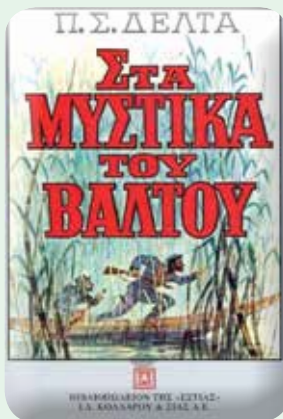
ξουν τους Βούλγαρους απ' τη λίμνη και να τους τιμωρήσουν, ώστε να σταματήσουν τις φρικαλεότητες στα ελληνικά χωριά.

Παράλληλα με τη δράση των παιδιών παρακολουθούμε ότι στο δύσκολο έργο της συνέχισης του Μακεδονικού Αγώνα και της επιτυχίας τους συνεισφέρουν πολλοί άνθρωποι από όλη την Ελλάδα. Ιερείς, που άλλοτε είναι στην πραγματικότητα ιερείς κι άλλοτε φορούν το ράσο ως κάλυψη για να μεταφέρουν πολεμοφόδια ή να κρύψουν στους ναούς πληγωμένους πολεμιστές.

Επιπλέον, γιατροί και δάσκαλοι, όπως η δασκάλα Ηλέκτρα που μεταφέρει πληροφορίες και πολεμοφόδια με κάθε τρόπο, μέχρι και ντυμένη άντρας. Αυτή γίνεται βοηθός και στα δυο παιδιά, τον Αποστόλη και τον Γιοβάν. Η ιστορία του τελευταίου είναι τραγική: Ενώ στην αρχή παρουσιάζεται ως ανίψι ενός βίαιου βούλγαρου κομιτατζή που έχει σκοτώσει τη μητέρα του, αργότερα αποκαλύπτεται πως είναι ο Θεοδωράκης,

το χαμένο παιδί του αγωνιστή Βασίλη που δεν τον αναγνωρίζει, παρά μόνο όταν το παιδί χτυπιέται απ' τους βούλγαρους στην προσπάθειά του να ειδοποιήσει τον Τέλο Άγρα για την προδοσία. Το παιδί ξεψυχά... Όπως και πολλοί αγωνιστές, που χάνουν τη ζωή τους έχοντας όμως πλήξει καίρια τη δύναμη των κομιτατζήδων. Ο Αποστόλης κι ο Βασίλης συνεχίζουν τον Αγώνα στο Μακεδονικό Μέτωπο και παρόλο που οι ήττες είναι πολλές, συνεχίζουν να ελπίζουν και να μάχονται για την ελευθερία!..

Σπύρος Κουρσαλάς, Γ' Γυμνασίου

Από το Συλλαλητήριο για τη Μακεδονία στην Αθήνα

Κυριακή 4 Φεβρουαρίου 2018. Ένα απίστευτο πλήθος κόσμου από όλη την Ελλάδα, από τη Θράκη ως την Κρήτη κι από τα νησιά του Αιγαίου ως αυτά του Ιονίου, συγκεντρώθηκε στο κέντρο της Αθήνας για να εκφράσει την έντονη διαμαρτυρία του για τους άστοχους χειρισμούς της κυβέρνησης σχετικά με το όνομα της Μακεδονίας. Σύμπτωση ότι η μέρα αυτή ήταν επέτειος θανάτου του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη; Πάντως εξελίχθηκε σε ένα άριστο μνημόσυνο για τον μεγάλο μας ήρωα.

Εκατοντάδες χιλιάδες άντρες, γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένοι πλημμύρισαν τους δρόμους της πρωτεύουσας κρατώντας ελληνικές σημαίες και πανό και κάτω από τη Βουλή των Ελλήνων φώναζαν με ένα στόμα συνθήματα υπέρ της Μακεδονίας μας. Ανάμεσά τους κι εμείς, καθηγητές, μαθητές και γονείς των Εκπαιδευτηρίων μας, αφού η Διεύθυνση ικανοποίησε το αίτημα μεγάλου μέρους της μαθητικής κοινότητας για οργανωμένη συμμετοχή μας, ύστερα από κάποια δυναμικά πρωινά μηνύματα που παρακολουθήσαμε στο Σχολείο και από σχετικές συζητήσεις που κάναμε με καθηγητές...

Απ' την αρχή σκεφτήκαμε να πλαισιώσουμε την παρουσία μας στο συλλαλητήριο με ένα ανάλογο πανό κι έτσι αρχίσαμε την κατασκευή του, με την πολύτιμη συνδρομή τού καθηγητή των καλλιτεχνικών. Σχεδόν όλοι οι μαθητές βάλανε το χεράκι μας. Το αποτέλεσμα ήταν ιδιαίτερα ικανοποιητικό! Ήμασταν έτοιμοι για τη μεγάλη μέρα...

Το λεωφορείο στο οποίο επιβιβαστήκαμε δονήθηκε από τις δυνατές φωνές μας: συνθήματα, τραγούδια και ύμνοι, όλα αναφερόμενα στη Μακεδονία μας, τη Μία και Ελληνική, πλημμύρισαν την ατμόσφαιρα όλη την ώρα της διαδρομής! Κατεβαίνοντας από το λεωφορείο προχωρήσαμε για να πάρουμε θέση στην Πλατεία Συντάγματος, τραγουδώντας και φωνάζοντας και πάλι συνθήματα με στεντόρεια φωνή και δεχόμενοι την επιδοκμασία

του κόσμου που συναντούσαμε.

Σταθήκαμε πολύ κοντά στην εξέδρα των ομιλητών και καθ' όλη τη διάρκεια του συλλαλητηρίου βροντοφωνάζαμε, τραγουδάγαμε και επιδοκιμάζαμε όσα ακούγονταν, χωρίς να κουραζόμαστε, χωρίς να ξεχνάμε τον σκοπό για τον οποίο βρισκόμασταν εκεί, για χάρη του οποίου αγνοήσαμε άλλωστε απ' την πρώτη στιγμή τα όσα κακά ανακοίνωναν κάποιοι τις προηγούμενες μέρες πως επρόκειτο να συμβούν. Παραμείναμε εκεί μέχρι το τέλος, δραστήρια και δυναμικά. Κι όχι μόνο εμείς, αλλά όλος ο κύριος όγκος του κόσμου. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι, ακούραστοι, όρθιοι για ώρες, παρέμειναν εκεί, χειροκροτώντας τους ομιλητές, ανάμεσα στους οποίους κεντρική θέση είχε ο Μίκης Θεοδωράκης, με τον φλογερό του λόγο. Ιδιαίτερα μάλιστα μας τόνωσε η υιοθέτηση από τους διοργανωτές του συλλαλητηρίου του συνθήματος που βγάλαμε και που είχαμε αποτυπώσει στο πανό μας: «ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΑΝΕΙΣ! ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ».

Το συλλαλητήριο ήταν για όλους μας μια θαυμάσια εμπειρία, ένα μάθημα ζωής, που μας δίδαξε ότι η πατρίδα θέλει αγώνα για την υπεράσπισή της, που πάντα

ήταν, είναι και θα είναι δύσκολη. Με τη συμμετοχή μας σ' αυτό θελήσαμε να διακηρύξουμε τη θέση μας πως οποιοσδήποτε εθνικός αγώνας είναι υπόθεση συλλογική και σίγουρα δεν είναι υπόθεση μόνο των μεγάλων.

Είναι πολύ σημαντικό να αναφέρουμε ότι όχι μόνο τα λόγια αλλά και η δυναμική παρουσία των καθηγητών του σχολείου στο συλλαλητήριο τόνωσαν και τονώνουν πολύ την αγάπη μας στην πατρίδα. Θα θέλαμε να κλείσουμε με την χαρακτηριστική απάντηση που μας έδωσε καθηγήτριά μας σε ερώτηση αν θα παρευρισκόταν στο συλλαλητήριο: «Γιατί, εγώ δεν είμαι Ελληνίδα;» Μας υπενθύμισε και με αυτόν τον τρόπο ότι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ και εμείς λέμε ΟΧΙ στην παραχάραξη της ιστορίας. Λέμε ΟΧΙ σε όποιον προσπαθεί να καπηλευτεί το όνομα και την ταυτότητά μας. ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΑΝΕΙΣ!

*Παρ. Μίχα - Παν. Δημοπούλου, Α' Λυκ.
& Ανθία Κουργιαλή, Β' Λυκ.*

Προς τον γ.γ. του ΟΗΕ

Αγαπητέ κύριε,

Όπως το φανερώνει και η διεύθυνσή μου, είμαι ένα παιδί της Σομαλίας. Σας γράφω για να σας γνωστοποιήσω την κατάσταση που επικρατεί εδώ και πολύ καιρό στη χώρα μου και να σας ζητήσω να γίνετε αρωγός στα τραγικά προβλήματα που βιώνουμε.

Αρχίζοντας, θα ήθελα να ζητήσω συγγνώμη για το έντονο ύφος της επιστολής μου, που ίσως να μην αρμόζει στην περίσταση, αλλά είναι αποτέλεσμα της άθλιας κατάστασής μας. Το δράμα μας δεν είναι καινούριο. Ξεκίνησε πριν χρόνια, επίσημα το 2010, οπότε κι οξύνθηκαν οι συγκρούσεις των αντιμαχόμενων παρατάξεων στην χώρα μας. Από τότε, εμείς τα παιδιά είμαστε το τόπι στα χέρια των ισχυρών: δεν προλάβουμε όχι να πάμε σχολείο, αλλά ούτε καν να χορτάσουμε την στοργή της οικογένειάς μας, όσοι φυσικά έχουμε ακόμη. Επιπλέον, δεν έχουμε τη χαρά να παίζουμε με τους φίλους μας. Από τα 10 χρόνια μας, την ηλικία που αποτελεί εδώ το όριο μεταξύ

ζωής και θανάτου, αναγκαζόμαστε να μεγαλώσουμε ξαφνικά. Έτσι, είτε μας δίνουν όπλα να πολεμήσουμε την εκάστοτε αντίπαλη παράταξη, διατρέχοντας όλους τους ψυχικούς και σωματικούς κινδύνους που εγκυμονούν οι μάχες (σωματικά και ψυχικά τραύματα, ακρωτηριασμούς κλπ.), είτε μας εκμεταλλεύονται με οποιοδήποτε άλλο τρόπο μπορείτε να φανταστείτε. Γι' αυτούς είμαστε οι άβουλες μηχανές που θα κάνουν ό,τι τις προγραμματίσεις να κάνουν. Είμαστε όμως πραγματικά;

Δεν έχουμε εμείς ψυχή, που έχει συναίσθηση των καταστάσεων και που πονά, πονά αβάσταχτα; Ε, λοιπόν όχι. Έχουμε δικαίωμα στη ζωή, στην ελευθερία, στη χαρά, στην υγεία, την ψυχική και την σωματική. Βαρεθήκαμε να επιλέγουν οι άλλοι πριν από εμάς, χωρίς εμάς, για εμάς. Αρνούμαστε να είμαστε ασπίδες πολεμιστών, αθέλητοι βομβιστές αυτοκτονίας, στρατιώτες και τόσα άλλα. Υπάρχουν σήμερα πολλοί νέοι και παιδιά που έχουν πια συνηθίσει όλη αυτή την κατάσταση και δεν τους νοιάζει να σκοτώσουν ή να σκοτωθούν.

Εσείς πώς μπορείτε όλα αυτά να τα ανέχεστε; Πώς μπορείτε να κοιμάστε, όταν αλλού υπάρχει τόσος πόνος; Είστε οι «ανεπτυγμένοι» και «πολιτισμένοι» λαοί! Τέτοιος «πολιτισμός» καλύτερα να λείπει!

Κλείνω επισημαίνοντάς σας πως στο χέρι σας είναι να σταματήσετε τον πόλεμο ή να επιτρέψετε να συνεχίζεται. Αλλά να ξέρετε πως οι Σομαλοί που σήμερα αυτοκτονούν στη Σομαλία, αύριο θα γίνουν βομβιστές αυτοκτονίας και στην Ευρώπη, αν δεν κάνετε κάτι για να σταματήσετε αυτόν τον φαύλο κύκλο, που δεν επηρεάζει μόνο τη χώρα μου αλλά ολόκληρη την ανθρωπότητα. Στο χέρι σας είναι ή να ενδιαφερθείτε ή να αδιαφορήσετε. Κρίνετε...

**Μαριάννα Χαμάλη, Γ'
Γυμνασίου**

Πόλεμος

Κανείς δε βγαίνει νικητής
κι ο νικητής χαμένος βγαίνει
απ' του πολέμου τη φωτιά
κι ο κόσμος παύει να ανασαίνει.

Ρόγχος απλώνεται παντού
κι η φύση όλη αγριεύει,
γίνεται η ψυχή μας πιο σκληρή,
ζωή με τη ζωή παλεύει.

Σπύρος Χουρσαλάς, Γ' Γυμνασίου

“ΜΑΘΗΤΕΥΟΝΤΑΣ”

κοντά στους Αγίους

ΑΓΙΑ ΥΠΟΜΟΝΗ

ΟΣΙΑ ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Η Αγία Υπομονή ήταν η κατά κόσμον Ελένη Δραγάση-Παλαιολόγου, κόρη του Σέρβου δεσπότη Κωνσταντίνου Δραγάση και σύζυγος του Βυζαντινού αυτοκράτορα Μανουήλ Β΄ Παλαιολόγου. Ως αυτοκράτειρα επέδειξε συνέπεια στα καθήκοντά της, δικαιοσύνη και αξιοθαύμαστη υπομονή στις θλίψεις που συνέθλιβαν το γένος. Με τον σύζυγό της προσπάθησαν να βρουν τρόπους σωτηρίας του Βυζαντίου, που ψυχορραγούσε. Η Ελένη Δραγάση έμεινε γνωστή και ως «μάννα του λαού», γιατί αφουγκραζόταν τις δυσκολίες του και τον συνέτρεχε.

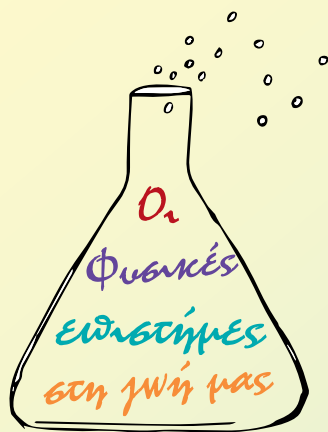
Απέκτησε 8 παιδιά: έξι αγόρια και δύο κορίτσια, τα οποία έχασε σε μικρή ηλικία. Από τα αγόρια, τα δύο ανέβηκαν στον αυτοκρατορικό θρόνο – πρώτος ο Ιωάννης Η΄ και δεύτερος ο Κωνσταντίνος ΙΑ΄ ο Παλαιολόγος (ο τελευταίος αυτοκράτορας του Βυζαντίου). Τα υπόλοιπα παιδιά της, ο Θεόδωρος, ο Δημήτριος και ο Θωμάς, έγιναν δεσπότες του Μυστρά και ο Ανδρόνικος της Θεσσαλονίκης. Τα μεγάλωσε με το χριστιανικό πνεύμα της ενάρετης ζωής. Ιδιαίτερη ήταν η αγάπη της αυτοκράτειρας για τα μοναστήρια. Εκεί αναπαύονταν και αντλούσε δύναμη και κουράγιο για τον αγώνα της. Μετά τον θάνατο του συζύγου της (1425) αποφάσισε να γίνει μοναχή στη Μονή της κυράς Μάρθας και έλαβε το όνομα Υπομονή. Μεγάλη ήταν η αγάπη της για την Ι. Μονή του Τιμίου Προδρόμου της Πέτρας στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί βρισκόταν και το λείψανο του Οσίου Παταπίου, στον οποίο η Αγία είχε μεγάλο σεβασμό. Η Αγία Υπομονή συνέβαλε στην ίδρυση γηροκομείου στη Μονή με το όνομα «Η ελπίζων απηλπισμένων».

Εκοιμήθη στις 13 Μαρτίου του 1450, τρία χρόνια πριν η Κωνσταντινούπολη πέσει στα χέρια των Οθωμανών. Μετά την Άλωση το 1453, ο Αγγελής Νοταράς, συγγενής του αυτοκράτορα και ανιψιός της Αγίας, μετέφερε και έκρυψε το σκήνωμα του Οσίου Παταπίου στο βουνό Γεράνεια, μέσα σε μια σπηλιά, κοντά στο σημερινό Λουτράκι, που τότε λεγόταν Θέρμαι. Εκεί υπήρχε ασκητήριο ήδη από τον 11ο αιώνα. Στο σπήλαιο αυτό χτίστηκε το 1952 από τον γέροντα Νεκτάριο Μαρμαρινό το μοναστήρι του Οσίου Παταπίου. Εκεί βρέθηκε και βυζαντινή αγιογραφία της Αγίας Υπομονής αλλά και η αγία κάρα της, που αποτελεί ως σήμερα σημαντικό θησαυρό της Μονής.

Η Οσία Ελισάβετ (5ος αιώνας μ.Χ.) καταγόταν από την Ηράκλεια της Θράκης. Οι γονείς της Ευνομιανός και Ευφημία ήταν ονομαστοί, πλούσιοι και ενάρετοι. Αν και ήταν 16 χρόνια νυμφευμένοι δεν είχαν αποκτήσει ακόμη παιδί. Γι' αυτό προσεύχονταν συνέχεια στον Θεό, ο οποίος εισάκουσε τελικά το αίτημά τους. Η σύλληψη της αγίας έγινε θαυματουργικά. Κατά τη διάρκεια Θ. λειτουργίας στη μνήμη της Αγ. Γλυκερίας, ο Ευνομιανός είδε σε όραμα την αγία, που του είπε πως θα αποκτήσει κορίτσι που θα πάρει το όνομα Ελισάβετ, γιατί θα αναδειχθεί ψυχή όμοια με τη μητέρα του Αγ. Ιωάννου του Προδρόμου. Πράγματι, μετά από 9 μήνες γεννήθηκε η οσία. Όταν έγινε 12 ετών έχασε τη μητέρα της και 3 χρόνια μετά και τον πατέρα της. Αμέσως μοίρασε την περιουσία της στους φτωχούς. Μάλιστα, διακρίθηκε ιδιαίτερα στη διακονία των φτωχών και των ελάχιστων αδελφών της και χάρισε σε δούλους την ελευθερία τους. Στη συνέχεια αναχώρησε για την Κωνσταντινούπολη, με προορισμό την ι. Μονή του Αγ. Γεωργίου, όπου έγινε μοναχή. Ζούσε με σκληραγωγία και άσκηση και έφτασε σε ύψη αγιότητας. Όταν δύο χρόνια αργότερα κοιμήθηκε η ηγουμένη της μονής, ο Πατριάρχης Γεννάδιος Α' (458-471) την όρισε διάδοχό της. Η Οσία στήριζε στην πίστη την πλησίαζαν. Ο Θεός την χαρίτωσε με το προορατικό χάρισμα, όπως και με αυτό της θαυματουργίας. Η Παναγία της αποκάλυψε την ώρα της κοιμήσής της. Το λείψανό της ενταφιάσθηκε στον ι. Ναό του Αγ. Γεωργίου, μένοντας ακέραιο και ανέπαφο. Η μνήμη της τιμάται στις 24 Απριλίου.

Μαρ.-Ανδρ. Ανδρέου & Δέσπ. Κόντη, Γ΄ Γυμν.

(Διόρθωση: Από λάθος αναγράψαμε στο τ. Νοε.-Δεκ. 2017 ότι στον Ι. Ν. Αγ. Δημητρίου Θεσσαλονίκης θησαυρίζονται τα ι. λείψανα του Αγ. Γεωργίου Καρσλίδη, ενώ το σωστό είναι πως αυτά ανήκουν στον Αγ. Γρηγόριο Καλλίδη, αρχιεπίσκοπο Ηρακλείας και Ραιδεστού.)

Μικρά αβραλί βεγγαλικά

Υλικά που θα χρειαστείτε:

- Μια άδεια πιπεριέρα
- Ένα κομμάτι ρετσίני
- Ένα αναμμένο κερί
- Ένα κομμάτι ύφασμα
- Ένα σφυρί

Εκτέλεση:

Αρχικά τυλίγουμε το κομμάτι του ρετσίνιου μέσα στο ύφασμα και το χτυπάμε με το σφυρί μέχρι να γίνει σκόνη (το ίδιο μπορούμε να κάνουμε και σε ένα γουδί). Στη συνέχεια βάζουμε τη σκόνη του ρετσίνιου στην πιπεριέρα και ανάβουμε το κερί. Παίρνου-

με την πιπεριέρα στα χέρια μας και ρίχνουμε λίγη - λίγη σκόνη στη φλόγα του κεριού. Τότε ...η ατμόσφαιρα γίνεται γιορτινή:

Κάθε μικρός κόκκος ρετσίνιου που καίγεται αφήνει από ένα μικρό σπινθήρα. Κι όλοι μαζί συνθέτουν ένα όμορφο βεγγαλικό!

Εξήγηση:

Αυτό το όμορφο βεγγαλικό δημιουργείται, διότι το ρετσίνι είναι εύφλεκτο υλικό. Η καύση των κόκκων του δημιουργεί τους φωτεινούς σπινθήρες.

Άνθιμος Χαμάλης, Γ' Γυμνασίου

Εκδρομή στον Ιππικό Όμιλο Β. Προαστίων

Την Παρασκευή 16 Μαρτίου τα μέλη της Περιβαλλοντικής Ομάδας αναχωρήσαμε για εκδρομή στον Ιππικό Όμιλο Βορείων Προαστίων. Στη σύντομη και ευχάριστη διαδρομή οι καθηγητές μάς ενημέρωσαν για τις δράσεις μας εκεί. Γι' αυτό και η ανυπομονησία μας μεγάλωνε...

Φτάνοντας είδαμε ένα μέρος καταπληκτικό. Παντού πανέμορφα άλογα, εκπαιδευτές και αναβάτες. Παρακολούθησαμε μια επίδειξη από εξειδικευμένους ιππείς και μετά ήρθε και η δική μας σειρά να ιππεύσουμε. Αρχικά κάναμε ένα μάθημα ιππασίας 20 λεπτών, ευχάριστο και διασκεδαστικό. Χάρης στην υπομονή τού εκπαιδευτή και την υπακοή και την πειθαρχία των αλόγων, μάθαμε βασικές στάσεις, θέσεις και κινήσεις. Χωρισμένοι σε 2 ομάδες «αρχίσαμε τις περιπέτειες». Ιππεύαμε και κάναμε μικρές και εύκολες ασκήσεις πάνω στο άλογο. Ήταν πραγματικά υπέροχα.

Ακολούθησε ξενάγηση στους στάβλους του Ομίλου. Εντυπωσιαστήκαμε ακούγοντας τόσες πληροφορίες για τη ζωή και τη φροντίδα των αλόγων και αποκομίσαμε πολλές χρήσιμες γνώσεις. Μάθαμε για τον καθαρισμό, τον εξοπλισμό, την τροφή τους, το πετάλωμα κ.ά. Γνωρίσαμε και θαυμάσαμε από κοντά καθαρόαιμα άλογα και μίξεις από διάφορες ράτσες που έδιναν εντυπωσιακά αποτελέσματα. Στο τέλος δώσαμε στα πόνα μια μικρή λιχουδιά -κύβους ζάχαρης- και, φυσικά, βγάλαμε πολλές αναμνηστικές φωτογραφίες!..

Στην επιστροφή μας συζητήσαμε και ξαναθυμηθήκαμε τις όμορφες στιγμές που περάσαμε στον Ιππικό Όμιλο. Ευχαριστούμε θερμά τους καθηγητές μας, που διοργάνωσαν αυτήν την υπέροχη εκδρομή και ελπίζουμε να ξαναζήσουμε μια τέτοια εμπειρία.

*Ελ. Ανδρέου & Δήμ. Μήνου, Α' Γυμν.
Επιμέλεια: Ανδρ. Κουτσόπουλος, Εκπ/κός*

Οι σπιθές του Πυρός

ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΔΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Οι κόκκινες παύλες δίνουν κάθετα ένα όπλο χρήσιμο στις αρχαίες μάχες.

1. -----
2. - - - - -
3. - - - - -
4. -----
5. - - - - -
6. - - - - -

1. Με αυτό το επίθετο έμεινε γνωστή η εκστρατεία του Μ. Αλέξανδρου.
2. Όπλο των αρχαίων Μακεδόνων
3. Ένα από τα τέσσερα ελληνιστικά βασίλεια
4. Πατέρας του Μ. Αλέξανδρου
5. Βασιλιάς των Περσών
6. Η γλώσσα που καθιερώθηκε την ελληνιστική περίοδο ονομάστηκε κοινή ελληνική ...

Μαρ. Χαμάλη

ΤΟ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ;

1. Γιατί λένε το Παρίσι «η πόλη του φωτός»;
2. Πώς λέγεται ελληνικά ο κάτοικος της ολλανδικής πόλεως Άμστερνταμ;
3. Ποια είναι η δυσκολία που έχουν οι Ρώσοι, όταν μαθαίνουν άλλη ευρωπαϊκή γλώσσα;
4. Ποια μεγάλη ευρωπαϊκή πρωτεύουσα απέκτησε ένα εκατομμύριο κατοίκων και τότε;

Νικ. Γ. Κοντοσόπουλος

Λύσεις προηγούμενου τεύχους

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

- Τα αρχικά δίνουν τη λέξη Εμμέλεια.
1. ΕΔΡΕΣ
  2. ΜΩΑΜΕΘ
  3. ΜΟΝΤΡΕΑΛ
  4. ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ
  5. ΔΙΚΙΝΙΟΣ
  6. ΕΛΒΕΤΙΑ
  7. ΙΧΘΥΣ
  8. ΑΞΙΟΣ

ΤΟ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ;

- Α. Βομβή
Β. Μάλι
Γ. Πεντηκόντορος

ΡΕΜΠΟΥΣ:

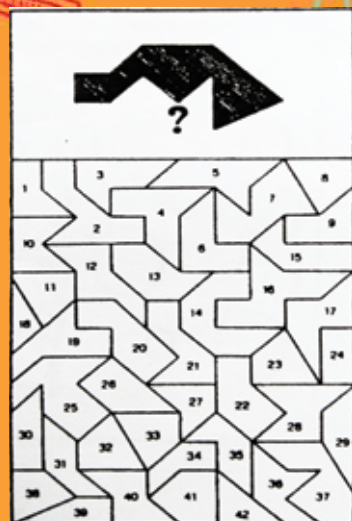
- ΑΝΟΗΤΗ
ΦΛΥΑΡΙΑ

Η ΛΑΜΠΑ:

Του Νο 1.

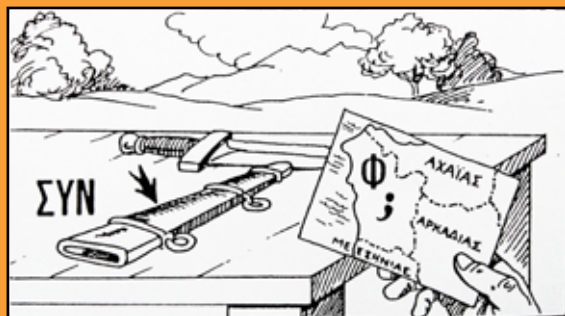
ΜΩΣΑΪΚΟ

Σε ποια από τα αριθμημένα κομμάτια του μωσαϊκού ταιριάζει ακριβώς το αρνητικό της εικόνας;

ΓΡΙΦΟΣ

Βρείτε την κρυμμένη φράση.

Και λίγο γέλιο:

- Πώς λέγεται το έντομο που κυκλοφορεί με ταξί;
- Εν τω μεταξύ!

- Ποιο είναι το αντίθετο της λέξης "μηχανόβιος";
- Βιομήχανος!

- Πώς λέγονται τα βλήτα όταν τρομάζουν;
- Πανικόβλητα!

